

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B** ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2016/1624

z dnia 14 września 2016 r.

w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 i decyzję Rady 2005/267/WE

(Dz.U. L 251 z 16.9.2016, s. 1)

zmienione przez:

Dziennik Urzędowy

	nr	strona	data
► <u>M1</u> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r.	L 295	1	14.11.2019

▼B**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
I RADY (UE) 2016/1624**

z dnia 14 września 2016 r.

w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 i decyzję Rady 2005/267/WE

▼M1**▼B***Artykuł 20***Skład i rozmieszczanie zespołów Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej**

1. Agencja rozmieszcza funkcjonariuszy straży granicznej i innych właściwych członków personelu jako członków zespołów Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej do wspólnych operacji, szybkich interwencji na granicy oraz w ramach zespołów wspierających zarządzanie migracjami. Agencja może również rozmieszczać ekspertów spośród swoich pracowników.

2. Na wniosek dyrektora wykonawczego zarząd bezwzględną większością głosów członków posiadających prawo głosu przyjmuje decyzję w sprawie profili i łącznej liczby funkcjonariuszy straży granicznej i innych właściwych członków personelu, którzy mają być udostępnieni do zespołów Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Ta sama procedura ma zastosowanie w odniesieniu do wszelkich późniejszych zmian dotyczących profili i łącznej liczby funkcjonariuszy straży granicznej i innych właściwych członków personelu. Państwa członkowskie uczestniczą w zespołach Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej za pośrednictwem zasobów krajowych w oparciu o różne określone profile przez wyznaczanie funkcjonariuszy straży granicznej i innych właściwych członków personelu odpowiadających wymaganym profilom.

3. W przypadku funkcjonariuszy straży granicznej udziały państw członkowskich w konkretnych wspólnych operacjach na następny rok planowane są na podstawie corocznych dwustronnych negocjacji i porozumień pomiędzy Agencją i państwami członkowskimi. Zgodnie z tymi porozumieniami państwa członkowskie udostępniają funkcjonariuszy straży granicznej w celu ich rozmieszczenia na wniosek Agencji, chyba że stoją one w obliczu sytuacji wyjątkowej, w znaczący sposób wpływającej na możliwość realizacji zadań krajowych. Wniosek taki jest składany co najmniej 21 dni roboczych przed planowanym rozmieszczeniem. Jeżeli państwo członkowskie powołuje się na sytuację wyjątkową, podaje Agencji na piśmie w sposób wyczerpujący przyczyny i informacje na temat tej sytuacji, a ich treść zostaje włączona do sprawozdania, o którym mowa w ust. 12.

4. W przypadku szybkich interwencji na granicy, na wniosek dyrektora wykonawczego, zarząd większością trzech czwartych głosów przyjmuje decyzję w sprawie profili i minimalnej liczby funkcjonariuszy straży granicznej lub innych właściwych członków personelu odpowiadających tym profilom, którzy mają być udostępnieni do rezerwy szybkiego reagowania zespołów Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Ta sama procedura ma zastosowanie do wszelkich późniejszych zmian dotyczących profili i łącznej liczby funkcjonariuszy straży granicznej lub innych właściwych członków personelu włączonych do rezerwy szybkiego reagowania. Państwa członkowskie uczestniczą w rezerwie szybkiego reagowania za pośrednictwem krajowych zasobów ekspertów w oparciu o różne określone profile przez wyznaczanie funkcjonariuszy straży granicznej lub innych właściwych członków personelu odpowiadających wymaganym profilom.

▼B

5. Rezerwa szybkiego reagowania stanowi stały korpus oddany do natychmiastowej dyspozycji Agencji, który może być rozmieszczony z każdego państwa członkowskiego w ciągu pięciu dni od uzgodnienia planu operacyjnego przez dyrektora wykonawczego i przyjmujące państwo członkowskie. W tym celu każde państwo członkowskie udostępnia co roku Agencji określoną liczbę funkcjonariuszy straży granicznej lub innych właściwych członków personelu. Ich profile określa decyzja zarządu. Łączna liczba personelu udostępnionego przez państwa członkowskie wynosi co najmniej 1 500 funkcjonariuszy straży granicznej lub innych właściwych członków personelu. Agencja może sprawdzić, czy funkcjonariusze straży granicznej zaproponowani przez państwa członkowskie odpowiadają określonym profilom. Agencja może zwrócić się do państwa członkowskiego o usunięcie funkcjonariusza straży granicznej z rezerwy w przypadku niewłaściwego zachowania lub naruszenia obowiązujących zasad.

6. Każde państwo członkowskie odpowiada za swój udział w liczbie funkcjonariuszy straży granicznej lub innych właściwych członków personelu, o której mowa w ust. 5, zgodnie z załącznikiem I.

7. Państwa członkowskie udostępniają funkcjonariuszy straży granicznej lub innych właściwych członków personelu tworzących rezerwę szybkiego reagowania w celu ich rozmieszczenia na wniosek Agencji. W przypadku gdy z analizy ryzyka i z oceny narażenia, o ile jest ona dostępna, wynika, że państwo członkowskie stoi w obliczu sytuacji wpływającej w znaczący sposób na możliwość wywiązania się z zadań krajowych, udział tego państwa członkowskiego na potrzeby uruchomienia szybkiej interwencji na granicy wynosi połowę udziału przypadającego na to państwo członkowskie wynikającego z załącznika I. Przyjmujące państwo członkowskie, na terytorium którego prowadzona jest szybka interwencja na granicy, nie rozmieszcza personelu stanowiącego część przypadającego na nie udziału w rezerwie szybkiego reagowania. W przypadku wystąpienia niedoboru personelu, który mógłby być rozmieszczony do udziału w szybkiej interwencji na granicy, zarząd, na podstawie wniosku dyrektora wykonawczego, podejmuje decyzję co do tego, w jaki sposób niedobór ten należy uzupełnić.

8. W razie konieczności rozmieszczenie zespołów Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej z rezerwy szybkiego reagowania jest niezwłocznie uzupełniane przez dodatkowe zespoły Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. W tym celu, na wniosek Agencji, państwa członkowskie bezzwłocznie informują o liczbie, imionach i nazwiskach oraz profilach funkcjonariuszy straży granicznej i innych właściwych członków personelu z zasobów krajowych, których mogą udostępnić w ciągu siedmiu dni roboczych od rozpoczęcia szybkiej interwencji na granicy. Państwa członkowskie udostępniają funkcjonariuszy straży granicznej i innych właściwych członków personelu w celu ich rozmieszczenia na wniosek Agencji, chyba że stoją one w obliczu sytuacji wyjątkowej, w znaczny sposób wpływającej na możliwość realizacji zadań krajowych. Jeżeli państwo członkowskie powołuje się na sytuację wyjątkową, podaje Agencji na piśmie w sposób wyczerpujący przyczyny i informacje na temat tej sytuacji, a ich treść zostaje włączona do sprawozdania, o którym mowa w ust. 12.

9. W sytuacji gdy potrzebnych jest więcej funkcjonariuszy straży granicznej niż wynika to z ust. 5 i 8, dyrektor wykonawczy niezwłocznie informuje o tym Parlament Europejski, Radę i Komisję. Dyrektor wykonawczy zwraca się również do Rady, by wezwała ona państwa członkowskie do uzupełnienia tego niedoboru.

10. Państwa członkowskie zapewniają, by udostępniani przez nie funkcjonariusze straży granicznej i inni właściwi członkowie personelu odpowiadali profilom i liczbie wskazanej w decyzji zarządu. Okres rozmieszczenia jest określany przez rodzime państwo członkowskie, ale w żadnym razie nie jest krótszy niż 30 dni, z wyjątkiem sytuacji, w której operacja, w ramach której rozmieszczani są funkcjonariusze straży granicznej i inni właściwi członkowie personelu, trwa krócej niż 30 dni.

▼ B

11. Agencja uczestniczy w zespołach Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej za pośrednictwem właściwych funkcjonariuszy straży granicznej lub innych właściwych członków personelu oddelegowanych do Agencji przez państwa członkowskie w charakterze ekspertów krajowych. Udziały państw członkowskich w zakresie oddelegowania do Agencji na następny rok funkcjonariuszy straży granicznej i innych właściwych członków personelu planowane są na podstawie corocznych dwustronnych negocjacji i porozumień pomiędzy Agencją i państwami członkowskimi. Zgodnie z tymi porozumieniami państwa członkowskie udostępniają do celów oddelegowania funkcjonariuszy straży granicznej lub innych właściwych członków personelu, chyba że mogłoby to w znaczny sposób wpłynąć na możliwość wywiązania się z zadań krajowych. W takich sytuacjach państwa członkowskie mogą odwołać swoich oddelegowanych funkcjonariuszy straży granicznej lub innych właściwych członków personelu.

Takie oddelegowanie może nastąpić na okres 12 miesięcy lub dłuższy, ale w żadnym razie nie może być krótsze niż trzy miesiące. Oddelegowanych funkcjonariuszy straży granicznej i innych właściwych członków personelu uznaje się za członków zespołów i otrzymują oni takie same zadania oraz korzystają z takich samych uprawnień, co członkowie ich zespołów. Państwo członkowskie, które oddelegowało tych funkcjonariuszy straży granicznej lub innych właściwych członków personelu, uznawane jest za ich rodzime państwo członkowskie.

Pozostali pracownicy zatrudnieni przez Agencję na czas określony, którzy nie posiadają kwalifikacji do pełnienia funkcji w zakresie kontroli granicznej, mogą być rozmieszczani w czasie wspólnych operacji jedynie do zadań koordynacyjnych i innych zadań, które nie wymagają pełnego przeszkolenia obowiązkowego w przypadku strażników granicznych. Pracownicy ci nie należą do zespołów Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej.

12. Agencja co roku informuje Parlament Europejski o liczbie funkcjonariuszy straży granicznej udostępnionych przez każde z państw członkowskich zgodnie z niniejszym artykułem do zespołów Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz o liczbie funkcjonariuszy straży granicznej, którzy zostali faktycznie rozmieszczeni w ramach tych zespołów. W sprawozdaniu tym wymienia się państwa członkowskie, które w poprzednim roku powołały się na sytuację wyjątkową, o której mowa w ust. 3 i 8. W sprawozdaniu tym podaje się również przyczyny i informacje przekazane przez takie państwa członkowskie.

▼ M1**▼ B***Artykuł 30***Zasób eskorty przymusowych powrotów**

1. Agencja tworzy zasób eskorty przymusowych powrotów z właściwych organów krajowych, którzy realizują operacje powrotowe zgodnie z wymogami określonymi w art. 8 ust. 4 i 5 dyrektywy 2008/115/WE i którzy zostali przeszkoleni zgodnie z art. 36 niniejszego rozporządzenia.

2. Zarząd, na wniosek dyrektora wykonawczego, określa profil i liczbę członków eskorty przymusowych powrotów udostępnianych do tego zasobu. Ta sama procedura ma zastosowanie w odniesieniu do wszelkich późniejszych zmian dotyczących profilu i łącznych liczb. Państwa członkowskie uczestniczą w zasobie, wyznaczając członków eskorty przymusowych powrotów odpowiadających określonemu profilowi. Do zasobu włączani są członkowie eskorty przymusowych powrotów wyspecjalizowani w zajmowaniu się ochroną dzieci.

▼B

3. Udziały państw członkowskich w operacjach i interwencjach powrotowych na następny rok w postaci członków eskorty przymusowych powrotów planowane są na podstawie corocznych dwustronnych negocjacji i porozumień pomiędzy Agencją i państwami członkowskimi. Zgodnie z tymi porozumieniami państwa członkowskie udostępniają członków eskorty przymusowych powrotów w celu ich rozmieszczenia na wniosek Agencji, chyba że stoją one w obliczu sytuacji wyjątkowej, w znaczny sposób wpływającej na możliwość realizacji zadań krajowych. Wniosek taki należy złożyć co najmniej 21 dni roboczych przed planowanym rozmieszczeniem lub pięć dni roboczych w przypadku szybkiej interwencji powrotowej.

4. Agencja, na wniosek, udostępnia członków eskorty przymusowych powrotów uczestniczącym państwu członkowskiemu w celu eskortowania – w imieniu tych państw – osób powracających oraz w celu udziału w operacjach i interwencjach powrotowych. W przypadku wszelkich operacji powrotowych z udziałem dzieci Agencja udostępnia członków eskorty przymusowych powrotów wyspecjalizowanych w zajmowaniu się ochroną dzieci.

5. Członkowie eskorty przymusowych powrotów podlegają środkom dyscyplinarnym swojego rodzimego państwa członkowskiego podczas operacji powrotowych lub interwencji powrotowych.

*Artykuł 31***Zasób specjalistów ds. powrotów**

1. Agencja tworzy zasób specjalistów ds. powrotów z właściwych organów krajowych i spośród pracowników Agencji, którzy mają umiejętności i wiedzę niezbędną do realizacji działań w dziedzinie powrotów i którzy zostali przeszkoleni zgodnie z art. 36. Tych specjalistów udostępnia się w celu realizacji określonych zadań, takich jak identyfikacja szczególnych grup obywateli państw trzecich, uzyskiwanie dokumentów podróży z państw trzecich oraz ułatwianie współpracy konsularnej.

2. Zarząd, na wniosek dyrektora wykonawczego, określa profil i liczbę specjalistów ds. powrotów udostępnianych do tego zasobu. Ta sama procedura ma zastosowanie w odniesieniu do wszelkich późniejszych zmian dotyczących profilu i łącznych liczb. Państwa członkowskie uczestniczą w zasobie, wyznaczając specjalistów odpowiadających określonemu profilowi. Do zasobu włączani są specjaliści ds. powrotów wyspecjalizowani w zajmowaniu się ochroną dzieci.

3. Udziały państw członkowskich w operacjach i interwencjach powrotowych na następny rok w postaci specjalistów ds. powrotów planowane są na podstawie corocznych dwustronnych negocjacji i porozumień pomiędzy Agencją i państwami członkowskimi. Zgodnie z tymi porozumieniami państwa członkowskie udostępniają specjalistów ds. powrotów w celu ich rozmieszczenia na wniosek Agencji, chyba że stoją one w obliczu sytuacji wyjątkowej w znaczny sposób wpływającej na możliwość realizacji zadań krajowych. Wniosek taki należy złożyć co najmniej 21 dni roboczych przed planowanym rozmieszczeniem lub pięć dni roboczych w przypadku szybkiej interwencji powrotowej.

4. Agencja, na wniosek, udostępnia specjalistów ds. powrotów państwu członkowskiemu uczestniczącym w operacjach powrotowych oraz w celu udziału w interwencjach powrotowych. W przypadku wszelkich operacji powrotowych z udziałem dzieci Agencja udostępnia specjalistów ds. powrotów wyspecjalizowanych w zajmowaniu się ochroną dzieci.

▼ B

5. Specjaliści ds. powrotów podlegają środkom dyscyplinarnym Agencji lub swojego rodzimego państwa członkowskiego podczas operacji powrotowych lub interwencji powrotowych.

▼ M1
